

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Por lo tanto, deje, por favor, de hacer trampas al solitario y baje los impuestos.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Jo, quan el sent a vosté, diria que em torbe. Perquè, anem a vore, vosté representa un partit polític que tenia el sistema fiscal més regressiu d'Espanya. El més regressiu, que l'any 2017 vam haver d'arreglar-lo nosaltres, perquè les rendes baixes pagaven més que en qualsevol altre lloc d'Espanya, i les rendes altes menys que en ningun lloc d'Espanya. Nosaltres vam haver de fer una reforma fiscal en el sentit que mana la Constitució, fent que un milió cinc-cents mil valencians pagaren menys, els de les rendes baixes i mitjanes. De què estem parlant? Estem parlant d'un sistema fiscal que, amb el que podem fer, que és el tram autonòmic, perquè amb el tram estatal no podem fer absolutament res, resulta que vàrem donar-li la volta al calcetí.

I el Partit Popular de què està parlant en este moment, per favor? De què està parlant? Hem de crear situacions per a continuar amb els privilegis dels que més tenen? Estem parlant, quan vosté parla de competitivitat fiscal, que és una aberració conceptual, està parlant de *dumping* fiscal? Amb la capacitat fiscal que tenim? Sense l'efecte centralitat que té Madrid? Amb l'acumulació de rendes que tenen? Amb la renda per càpita 123 sobre 100? De què estem parlant? Per favor, estem parlant d'un tema molt sensible, en el que la demagògia és molt fàcil, però sobre el qual cal parlar rigorosament.

I no vàrem fer només la reforma del 2017, l'any passat vàrem fer una altra reforma, en la mateixa línia, de continuar treballant perquè qui més tinga més pague, i alhora fer possible que en esta societat la cohesió social siga bona per a tots, inclús per als que més tenen. Inclús per a les empreses. La cohesió social és fonamental, la pau social és fonamental, per als negocis.

És que s'ha de ser del segle XIX per a continuar fent les coses que diuen. Baixar impostos, però, per favor, baixar impostos, com el que s'està fent en Madrid o el que el senyor Mazón ens va dir, que els baixem els impostos als de rendes baixes per a prendre un café més dels que prenien? I estem parlant de baixar els impostos, que són deu vegades més, a la gent que té rendes altes.

Per favor, una miqueta de seriositat. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Pregunta que formula la il·lustre diputada Yaneth Giraldo, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Giraldo Jiménez:

Gracias, señor presidente.

Señor *conseller*, tiene hoy una segunda oportunidad. Ayer le pregunté al señor Puig qué iba a hacer, si se iba a desmarcar del señor Sánchez e iba a deflactar la tarifa autonómica del IRPF para favorecer a los que menos ganan en la Comunidad Valenciana, y usted me contestó hablando del origen de la inflación.

Hoy tiene una nueva oportunidad, explíqueme qué va a hacer el Consell para afrontar la inflación más alta en los últimos 37 años.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el conseller d'Hisenda i Model Econòmic. Quan vosté vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Gràcies, president.

No descobrisc el Mediterrani si diguem que vivim en un món interdependent. I que, efectivament, tot el que puga fer el senyor Putin afecta tota Europa, tot el món, evidentment també a nosaltres.

Estem davant del pitjor escenari bèl·lic a Europa des de la Segona Guerra Mundial, com vosté sap molt bé. Un escenari que al costat de les tensions prèvies, alguns diuen que el senyor Putin estava fent caixa els mesos anteriors per a poder fer la guerra, per això les tensions en el preu de l'energia des de fa mesos, el mercat del gas, les matèries primeres... És un efecte, com dic, planetari, i sobretot europeu.

Per això, la resposta a la inflació és la intervenció del govern i les institucions de la Unió Europea en l'economia, per ser les competents per a regular i frenar els preus energètics. Per primera vegada, Europa ha permès a Espanya i a Portugal poder actuar sobre els preus de l'energia. És que està demostrat que la teoria neoliberal és un fracàs absolut! Però no perquè les fallides de mercat són permanents..., i, escolte, jo soc dels que pensa que el mercat és un bon

assignador de recursos, eh? El millor que coneixem. *(Veus)*

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Xe, este senyor...

El senyor president:

Senyories, és que açò...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...este senyor està sis anys fent el mateix.

El senyor president:

És que...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sis anys fent el mateix.

El senyor president:

És que, és que... No està vosté en l'ús de la paraula. *(Veus. Algú diu: «¡Estudia economía!»)*

Disculpe la interrupció, conseller. *(Veus. Algú diu: «No tiene educación»)* Estàvem parlant del mercat, que és un bon regulador...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Hi han mercats i mercats, eh? *(Rialles)*

El mercat és un bon assignador de recursos, és el millor assignador de recursos que tenim, no hem inventat un altre, però té moltes fallades, i sobretot en situacions crítiques com esta és fonamental la intervenció pública. Molt important.

I per això la gran victòria de Pedro Sánchez en Brussel·les fou aconseguir que hi haguera una illa energètica per a poder actuar sobre els preus. Per què? Perquè és el moment crucial, que no afecta només les empreses, que per descomptat, i no digam, per exemple, en el tema de la ceràmica, etcètera, i aquelles indústries intensives en energia, no, no; a les famílies, com sap vosté molt bé, a les famílies.

Perquè a més cal replantejar com es construeixen els preus de l'electricitat, traent el gas d'enmig.

Hi han tantes coses a fer, tantes coses a fer, amb la seua complexitat, per a solucionar de veritat el problema. És que no hi ha varetes màgiques. És que és molt graciós, parlar de baixada d'impostos està bé quan u no té alternativa, quan u no té res a fer, però és que resulta que sí, que n'hi ha moltes coses a fer. Baixar impostos, en este moment, no és quelcom nou. Allò nou de tot això és justament que han augmentat els preus de totes les matèries prefiscals que configuren la factura de l'energia. Això és el que ha augmentat, això és el que ha canviat, això és el que ha canviat Putin, això és el que ha canviat Ucraïna; no els impostos, que són els mateixos de sempre.

Per tant, s'ha d'anar a l'orige dels problemes circumstancials, no a temes que tenen a vore amb posar la matracca de baixar impostos, quan realment això, com li he demostrat al senyor Ibáñez, el que fa és millorar la situació dels que més tenen i menys als que menys tenen. I no soluciona el problema de fons, que és el problema dels preus de l'energia.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Li quedaran uns pocs segons per a acabar de contestar a la pregunta, que ara, la il·lustre diputada Yaneth Giraldo, acabarà de concretar.

Sí, quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Giraldo Jiménez:

Gracias, señor presidente.

Mire, señor *conseller*, por más que usted intente repetir la misma mentira, no se le va a creer.

Primero, Europa permitió que se intervinieran los precios de la electricidad el 8 de marzo, no cuando el señor Sánchez vino aquí a venderlo como mérito suyo. Eso debería empezar usted a corregirlo, y hablar a los valencianos con sinceridad. *(Aplaudiments)*

Segundo, no estamos pidiendo bajar impuestos, ya se lo dije ayer al presidente. Ojalá se bajaran los impuestos. Le estoy diciendo que adapte los tramos autonómicos para favorecer a las rentas más bajas. ¿Sabe usted cuánta capacidad económica se le resta a un alicantino con la inflación? 1.200 euros, señor *conseller*. Si usted no adapta los tramos del IRPF a esa pérdida de capacidad económica, lo que está haciendo es hacer caja a costa de los que ustedes decían proteger. *(Aplaudiments)*

Y, mire, a usted le encanta esto de responder sin responder nada, lo acaba de hacer. Yo le he preguntado qué es lo que piensa hacer el Consell para atajar el problema de la inflación,

y usted lo único que me ha respondido es que está esperando a que actúe el señor Sánchez, que, por cierto, ya va supremamente tarde. Y, si él va tarde, ustedes van más tarde todavía. *(Mostra un retall de premsa)* Y, mire, es que el problema es que con el plan de Sánchez ya tenemos esto, que las gasolineras piensan cerrar porque no pueden asumir lo que el señor Sánchez les ha puesto. Es que tenemos al sector cerámico diciendo que el famoso plan de choque de Sánchez no va a cubrir ni siquiera el 7% del agujero que tiene. ¿Y usted qué hace? Simplemente seguir la línea de Sánchez.

Si tanto les preocupa, por ejemplo, el aumento de la luz, ¿por qué marean tanto con el macrodecreto de las renovables? ¿De verdad lo van a aprobar mañana en el pleno del Consell? Por qué si tanto les preocupa y hablan de la eficiencia y de que no van a bajar impuestos, ¿por qué no se preocupan por gastar bien? Tienen a la AIREF esperando a que ustedes le definan cómo van a analizar la *conselleria* de sanidad, y llevan mareando la perdiz con esto meses tras meses. ¿Cuándo van a encomendar a la AIREF lo que tiene que hacer?

Y, mire, yo sé que a ustedes les cuesta mucho, porque lo que les importa es la publicidad, pero nosotros tenemos sugerencias, que se las quiero repetir. No cruja a los valencianos vía el IRPF, adapte las tarifas y así desahogará los bolsillos de los que menos pagan.

Meta en el cajón del olvido la tasa turística. Es lo único que tiene que meter en el cajón del olvido, la tasa turística. Es uno de los sectores más importantes de la Comunidad Valenciana, ¿cómo van a poner una piedra más en un sector, en un momento en que necesitamos reactivar nuestra economía?

Aprueben ayudas directas a los sectores económicos más afectados. Estudien, por ejemplo, alargar la vida útil de la central nuclear de Cofrentes.

Y gasten bien, señor *conseller*. *(Mostra un retall de premsa)* Esto, balcón fallero, 24 millones, y hoy le sumamos 16.000 euros más, no es gastar bien. Si les estamos crujiendo a los valencianos vía impuestos, esto es lo que no se debería hacer, señor *conseller*. *(Aplaudiments)*

Ojo, que hoy conocemos que la deuda pública de la Comunidad Valenciana son 53.000 millones de euros. Pónganse las pilas a la voz de ya. No esperen hasta que el señor Sánchez actúe; actúen ustedes dentro de sus competencias, que también pueden hacerlo.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Acabarà de contestar el conseller d'Hisenda i Model Econòmic a la qüestió plantejada, ja amb el poc de temps que disposa.

Quan vosté vullga, conseller.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Estem actuant, senyoria, des de l'anterior crisi, de manera pionera, abans que altres comunitats autònomes. Ja ho vam fer amb el pla Resistir, amb el Pla Resistir Plus. I ara estem fent exactament igual, hui mateix hi haurà una subvenció als transports.

Vull dir, estem parlant d'adequar-nos, de complementar allò que és fonamental, i és que tant Brussel·les com Madrid diguen quin és el seu pla de treball. Per què? Perquè van passar coses tan interessants. Ahir es va dir que nosaltres estem actuant amb poca celeritat. Sap què estan fent les altres comunitats autònomes, per exemple, quan es varen adherir al reial decret llei sobre el tema de contractes? Que l'han de canviar. Perquè ahir va ser canviat en el Consell de Ministres, i perquè els preus fixats es varen fixar el 31 de desembre, i va ser esta setmana quan han canviat.

Sort que nosaltres no vàrem fer el que van fer altres comunitats autònomes perquè aixina demà podrem adherir-nos al reial decret llei en situació òptima, en la situació adequada. Perquè, de vegades, *las prisas son malas consejeras*, i estic parlant d'urgències, eh? En este cas, com acabe de demostrar, en un tema fonamental que és l'adhesió al reial decret llei, hem fet el que havíem de fer: vore els preus com anaven a 31 de desembre, que va ser esta setmana, i com varen millorar el reial decret llei el Govern d'Espanya. I com això, tot.

Mire, el tema de millora de l'eficàcia. Vosté sap que acabem d'estalviar-nos 120 milions d'euros, 120 milions d'euros, pel fet que estem fent política financera a favor de replantar-nos la gestió del deute? Això no s'havia fet en la vida ací. 120 milions d'euros en els cinc anys que portem de política fiscal. Això sí que és eficaç. Això sí que és treballar pels interessos dels valencians...

El senyor president:

Moltes gràcies.

El conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

...120 milions d'euros. Recorde-se'n, per no vindre ací dient coses que tenen a vore amb el passat. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Pròxima pregunta, que formula l'il·lustre diputat José María Llanos, en nom del Grup Parlamentari Vox, sobre les seues judicials.

Quan vosté vullga, senyoria.